

ELASHOW

✿ El Club de l'Ela ✿

**UN CONCURS
A TIKTOK**

Estrella Polar

ELASHOW

♥ El Club de l'Ela

UN CONCURS
A TIKTOK

Estrella Polar

Estrella Polar

© del text: Elaia Martínez, 2018

© de les il·lustracions: Marisa Martínez i Sandra Díaz, 2018

Maquetació de Kim Amate

© Editorial Planeta, S. A., 2018

© de l'edició en llengua catalana: Edicions 62, S. A., 2019

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Primera edició en català: novembre del 2019

ISBN: 978-84-9137-930-0

Dipòsit legal: B. 20.320-2019

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Benvinguda al Club!

Hola, soc l'Ela!

M'encanta que llegeixis les aventures
del nostre fantàstic Club!

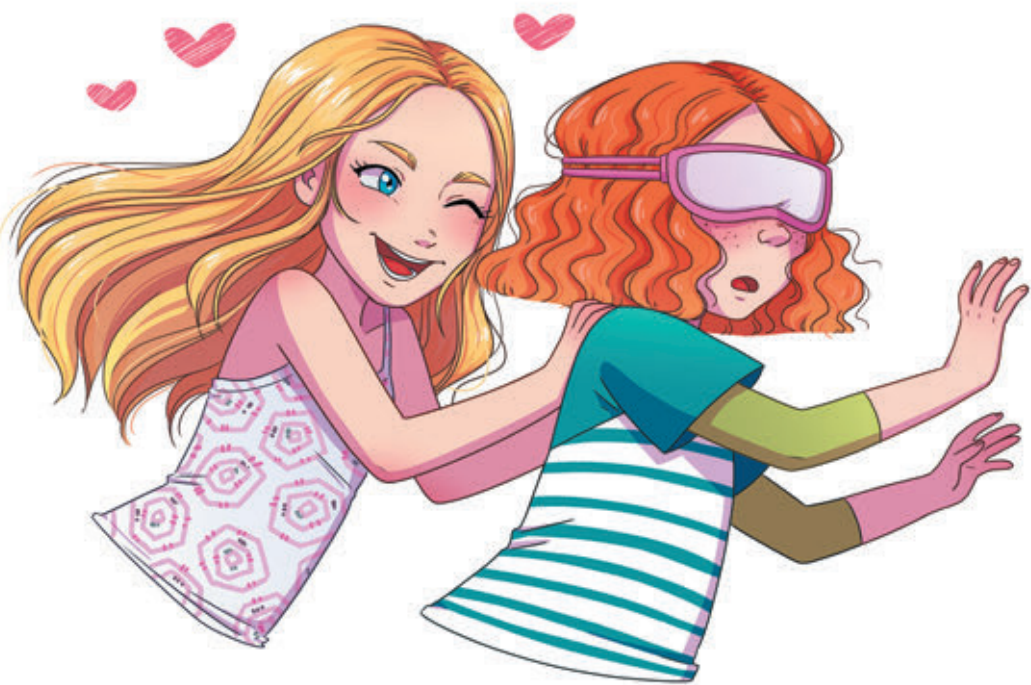
L'aventura d'avui comença a la meva habitació.
Les noies i jo volem fer una sorpresa a la Sarah,
la nostra nova companya de classe. És supersim-
pàtica i va arribar del Regne Unit fa ben poquet.
Jo vaig estudiar una bona temporada allà, i hi
tinc moltes amigues.

Encara xatejo amb elles!

ALL ENTRA-HI!
Però sense fer soroll, eh?

Hem posat un antifaç a la Sarah i l'hem portat fins aquí caminant a les palpentes.

—Ja te'l pots treure —li dic.

—On soc? —pregunta nerviosa.

Obre els ulls de bat a bat, com una òliba a plena nit.

—A la meva habitació, ha, ha, ha! I ara parlaré en nom de tot el Club, d'acord? Avui és un dia molt **ESPECIAL**. Som a la meva habitació, que és on es reuneix el **Club** caaaada dijous, tant si plou, com si neva o trona. Tot i que en aquesta ciutat gairebé mai passa cap de les tres coses. 😂

—Així doncs... soc en una reunió oficial del Club? De debò? —pregunta la Sarah.

—Sí, bàsicament —respon la Lulú.

—I ara sabrem si has superat la prova d'accés —diu la Tània.

—És la primera vegada que muntem aquest rotllo, eh? —explico a la Sarah—. Però ens ha semblat graciós fer alguna cosa més... **GUAI**.

—Per cert..., va ser idea meva —diu la Lulú mentre mastega una de les seves galetes casolanes.

—Menja amb la boca tancada, sisplau... —li demana la Tània—. M'estàs ruixant de granets de xocolata!

—Mmm, **són boníssimes!** —diu la Maggie, i agafa un granet de xocolata del jersei de la Tània.

La Maggie no troba gens estrany menjar d'un jersei; la Lulú riu de la situació, tan còmica, i jo intento tornar al tema important:

—Ehem..., noies, la Sarah s'està esperant! Vejam, és molt fàcil: la Tània t'ha posat a prova.

—Com que sabíem que estaves desitjant formar part del Club... —diu la Tània.

—Desitjar és poc! —afegeix la Lulú escopint grànets de xocolata.

—Encara tens el paper que et vaig donar fa uns quants dies, Sarah? —pregunta la Tània.

—Sí —respon la Sarah, i treu un *pergamí* de la butxaca.

—Tània, ets molt **FRIQUI** —diu la Maggie. 😊

—Faig les coses bé o no les faig. Bé, et vaig dir que al pergamí hi havia un secret que faria que totes t'acceptéssim al Club sense dubtar-ho... El vas obrir?

—No, no el vaig obrir. Ja sabeu que m'agradaria molt entrar al Club —la Sarah riu nerviosa mentre observa la Lulú—, i sé que he de merèixer la vostra confiança, per això no el vaig mirar. Des del primer dia heu fet *que em senti com a casa*, noies. Us considero les *meves amigues* i m'encanta estar amb vosaltres.

—Jo això ho he viscut diverses vegades, quan em vaig traslladar als Estats Units i al Regne Unit amb la meva família —els explico—. A tot arreu sempre em van tractar superbé, i hi vaig fer **GRANS AMIGUES**. Sabem del cert que ets una gran persona, Sarah, per això som aquí. 🥰

—Sí, *l'hem encertat, Ela* —diu la Tània.

Faig que sí amb un somriure d'orella a orella i li agafo la mà amb fermesa. Faig el senyal i ens aixequem de cop. La Sarah també ho fa, vacil·lant.

—Sarah, per la teva força de voluntat, per no tafanejar el pergamí, per ser tan **simpàtica**, per tenir sempre un **somriure** als llavis i perquè totes hi estem d'acord... *t'acceptem al nostre Club!*

—Sí, seràs el cinquè element! —diu la Lulú.

La Sarah somriu, feliç, i exclama:

—Encara no m'ho crec! *This is wonderful!* 😍

Totes saltem i ens abracem, contentíssimes.

—Un moment! Pareu! —interromp la Tània.

La mirem sorpreses.

—Què passa? —pregunta la Maggie.

—Perquè la Sarah sigui membre del Club cal completar el procés...

—És cert... —afegeixo. Quan recordo l'última prova, em poso una mica nerviosa—. T'explico com va: quan la Lulú va ingressar al Club, la Tània i jo, les cofundadores, vam tastar les galetes casolanes de la mare de la Lulú. Com que ens van agradar tant, vam decidir que per ser membre del Club era indispensable que t'agradessin aquestes galetes. Bé, en realitat vam decidir que, per ser membre del Club, calia dir que eren les

**MILLORS GALETES
DEL MÓN.**

Ho vam fer amb la Maggie i ara li toca a la Sarah. Miro la Lulú i dic:

—Sisplau, fas els honors?

—Li dono la galeta i tot el rotllo, oi?

—Sí, és clar —li diu la Tània.

—**QUIN GRAN MOMENT!** —exclama la Maggie fent saltets.

La Lulú es treu de la butxaca una galeta embolicada amb paper de cuina i la desembolica amb molt de compte. És grossa i està farcida de grans de xocolata.

Quina bona pinta!

—I ara l'has de mossegar,
Sarah —li explico.

La Lulú li acosta la galeta i, de sobte,
com una bala, apareix la Trece, la meva
gateta, i amb un
salt poderós
s'emporta
la galeta.

La Trece aterra, molt elegant, amb la galeta a la boca. S'ajeu al seu llitet i, sense mirar ningú, es posa a menjar roncant de plaer.

—**Oh, no!** I ara què farem? —exclama la Maggie.

—No us preocupeu —diu la Lulú; treu una altra galeta idèntica de la butxaca i l'hi dona a la Sarah.

—Per què no em sorprèn? —riu la Tània. 😊

La Sarah es mira la galeta i després a nosaltres.

—Vinga! —l'animo.

La Sarah li clava queixalada. La comença a mastegar. Totes estem molt atentes.

—Mmm... és la **millor galeta** que he tastat mai.

—Visca! —xisclem amb un gran somriure—.

✨ **Benvinguda al Club, Sarah!** ✨

Saltem i ens abracem durant una bona estona, mentre la Trece devora la seva galeta en un racó.

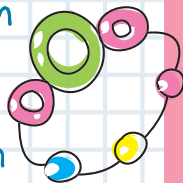
ELS SECRETS DE L'ELA

Els meus looks favorits

Anar a comprar amb la meva mare és molt divertit perquè a totes dues ens encanta innovar i arriscar amb la roba.

Sempre decideixo la roba que em poso depenent de l'ocasió, tot i que el més important és sentir-me **còmoda** perquè no paro de fer tombarelles. 😊 La veritat és que no tinc una peça de roba favorita; n'hi ha prou que tingui **lluentons**. Això sí, si el dibuix és d'aquells que canvien quan hi passes la mà per sobre, molt millor!

També m'encanta portar braçalets; com més, millor. 😊 M'agraden tant que de vegades me n'he posat

més de vint alhora!

